

DUBORG-SAMFUNDET

2016

Duborg-Samfundets adresser:

Duborg-Samfundets adresse i Danmark:

Postboks 380
DK-6330 Padborg

Duborg-Samfundets adresse i Sydslesvig:

Ritterstr. 27
D-24939 Flensburg

Duborg-Samfundets konto(årsskrift)

Danske Bank 8 04 53 21 Reg.-Nr. 1551
Union-Bank (Flensburg) IBAN: DE78 2152 0100 0000 0215 20
BIC: UNBNDE21XXX

Hjemmeside: www.duborg-skolen.de menu-punkt elever
www.duborg-samfundet.dk

Fungerende arbejdsudvalg:

Rudolf Föh
Am See 4, D-24955 Harrislee
Tlf. 0461 – 73902

Mucki Kvist
Marienallee 49, D-24937 Flensburg

Birthe Hein-Richter
Boyebüll 14 A
D-24850 Schuby
Tlf. 01703420207 email: birthefle@yahoo.de

Erik Jensen
Marienallee 55, D-24937 Flensburg
Tlf. 0461 – 90 93 257 e-mail: eriksuna@gmail.com

Gunnar Dyrvig
Friedrichstal 38, D-24939 Flensburg

Ole Møller, web-ansvarlig
Varnæsvej 54
DK 6200 Aabenraa email: moeller.ole@gmail.com

Tryk: H. Alsen
D-24977 Ringsberg

Forord

Tak skal være det første ord i 2016-udgaven af Duborg-Samfundets årsskrift. Tak til alle, der beredvilligt har ydet et bidrag til hæftet. Det er altid en fornøjelse at høre om de forskellige veje, Duborg-elever vælger igennem livet.

Tak til dem, der har støttet denne udgivelse. Til årgang 1991 Pengene, de skænkede, skulle have været brugt til at samle årgangen, men da det ikke lod sig gøre, blev Duborg-Samfundet betænkt. En ide, man gerne må følge op. Tak til SSF, der har ydet et tilskud fra den pulje, der hvert år kan søges af de tilsluttede foreninger. En sådan er Duborg-Samfundet. Og pengene faldt på et mere og mere tørt sted, idet vi må stryge udsendelsen af årsskriftet om ganske få år, hvis ikke indbetalingerne bliver flere.

Det mest dramatiske i årets hæfte er regnskabet. Et regnskab kan være vældig kompliceret, men består i grunden blot af to poster: indtægter og udgifter. Hvis indtægterne er større end udgifterne, er alt vel. Men se på tallene bag i hæftet. De seneste årgange har bidraget meget lidt. Derfor prøver vi et fremstød blandt de kommende studenter og realister. Vi træffer samtidig den i og for sig logiske beslutning, at hæftet i 2017 kun udsendes per post til dem, der har betalt. En vis besparelse noterer vi ved det antal tidligere elever, der har meddelt, at de er tilfredse med at modtage hæftet elektronisk. Og den løsning kan også andre benytte sig af.

”Set og sket” fylder noget mindre end tidligere. Vi viderebringer, hvad vi har fundet i Flensborg Avis, da ikke mange uden for Sydslesvig daglig har adgang til avisen. Arbejdsudvalget glæder sig hver gang, vi har kontakt til tidligere elever.

Året igennem modtager vi gerne informationer om eget eller kammeraters livsløb. Kontakterne har i det forgangne år i øvrigt været mere talrige end ellers. Derfor bliver også det sidste ord: Tak.

På Arbejdsudvalgets vegne

Erik Jensen

Dimission og jubilarsammenkomst 2017

Dimissionen af Duborg-studerne 2017 finder sted fredag den 7. juli kl. 17 i Idrætshallen

Samme eftermiddag indbyder Duborg-Samfundet jubilarer til en sammenkomst i Duborg-Skolens festsal kl. 15-16.30. Alle jubilarer er velkomne. Vi håber på stort fremmøde og henviser til kontaktpersonerne andetsteds i hæftet.

Det kan oplyses, at huepåsættelsen finder sted ugen før, 30.6. kl ca. 15,00 og grundet ombygningen henlægges arrangementet til Gustav Johannsen Skolen i Eckenergade.

Også i år har vi anført nogle kontaktpersoner nedenfor for de ”runde ” jubilæumsårgange. De har sagt ja til at være kontakttled for deres årgang og modtager gerne henvendelser fra og om årgangskammerater.

Vi erfarede sidste år, at det betød meget, og er sikre på, at de også med henblik på jubilarsammenkomsten d. 7. juli 2017 har enorm betydning for et godt fremmøde

Årgang 1957 Leif Volck Madsen leif_madsen@versanet.de

Årgang 1967 Blide Kürstein Borg bliwabo@t-online.de

Årgang 1977 Kirsten Anthonisen, kirsten@kanan.dk

Årgang 1992 Philipp Becher, philippbecher@freenet.de

Men vi i Arbejdsudvalget er naturligvis også til disposition. Vores adresser findes på omslagets side 2.

EJ

Vi har 25-års jubilæu

– i den anledning skal der festes.

Sæt kryds i kalenderen lørdag den 24. juni 2017.

Festen afholdes i Treene-hytten i Tarp – hvor der også vil være mulighed for overnatning.

Interesserede – årg.92-studerne og lærere – må gerne kontakte:
philippbecher@freenet.de.

Nærmere info kommer via mail og vores Facebook-gruppe:
”Duborg-skolen Studenter 1992”.

Vi glæder os til et gensyn!

Mange hilsner fra festudvalget

Lars Jensen, Claudia Karp, Philipp Becher, Suse Jacobsen & Angelika Spann Møller

Duborg-Skolens ombygning er i gang.

Omsider er håndværkerne rykket ind på skolen. I de næste to år vil arbejdet stå på. I den tid er klasserne 7.-10. flyttet til Schulgasse, mens de ældste tre årgange undervises i den gamle bygning. Nybygningen fra 1979 bliver omkalfatret. En konsekvens heraf er kantineboden i skolegården. Det andet foto viser, at de smukke akacietræer langs Kongegade blev de første ofre for ombygningen.

På Duborg-Samfundets hjemmeside vil vi med mellemrum lægge billeder, så tidligere elever fjernt fra Duborg Banke kan følge med i arbejdet.

EJ

Vil du være sikker på at modtage næste års udgave af Duborg-Samfundets årsskrift, er det klogt at betale de 5 € (eller 40 dkr.)- Man kan lave en permanent aftale med banken.

Vores konti er:

DANSKE BANK: 8045321 Reg. Nr. ~~XXXX~~ NB! rettet til 1551

UNION BANK : IBAN DE78 21520100 0000 021520

BIC UNBNDE21XXX

Og husk: det indbetalte beløb må godt være større end ovenfor anført. Det får man varm tak for.

EJ

Beretning for skoleåret 2015-16

Som traditionen byder, giver jeg her ved Samarbejdsrådets store forældremøde en kort beretning om udvalgte dele af skolens anliggender i skoleåret 2015-16.

Om personalesituationen og elevtallet

Pr 01.08.15 har der været 2 faste ansættelser som gymnasielærere, nemlig Frøya Gildberg i musik, og Trine Møller-Fink i kemi og idræt. Desuden en lærer, nemlig Kenneth Stenbakken, der det foregående år var ansat i et årsvikariat. Derudover er der pr 01.08.15 blevet plads til, at en række vikarer kunne fortsætte deres vikariat fra året før: Mette Rahbek i dansk, Martina Glanemann i tysk og filosofi, Jan Wittrup i historie og filosofi, Lene Sollied Mouritzen i dansk og kunst, samt Helle Skadhauge i latin.

Som ny vikar blev samtidig ansat Anders Moen Flytkjær i biologi. Endelig blev Emil Melbye genansat som vikar i geografi pr 01.11.15, og Malene Mastrup påbegyndte et barselsvikariat i engelsk pr 15.12.15.

Vi har siden sidste sommer taget afsked med én fastansat magister, der gik på pension 01.11. 2015, nemlig Tom Vincens Hansen. Derudover er 2 magistervikarer fratrådt pr 31.07.15 efter ½ års ansættelse. Det drejer sig om Cordula Rohrmoser og Johannes Eske Andersen. For nylig, dvs i slutningen af juni 2016, er yderligere 2 magistervikarer fratrådt. Det drejer sig om Mette Rahbek, som således har været ansat i knap 2 år, og Emil Melby, der med en afbrydelse har været ansat i godt 1 år. Endelig er i perioden også 2 lærervikarer fratrådt. Mona Elling pr 31.07.15, og Tanja Bohm pr 18.02.16, efter at være blevet ansat som barselsvikar pr 01.08.15.

Jeg vil gerne bringe en meget stor tak til disse nu tidligere ansatte for et fortræffeligt arbejde i skolens tjeneste. Held og lykke til alle i fremtiden.

Ved skoleårets start var elevtallet 543. Det er nu 5. år i træk, at elevtallet er stort set uændret.

Sommeren 2016 kunne vi tage afsked med 109 dimittender, en pæn stigning fra lavpunktet i 2015, hvor der kun var 89 dimittender.

I vores F9 er 45 af de 54 elever oprykket til F10. 2 af disse har været til ESA (tidligere hovedskoleeksamen). De resterende 9 elever forlader skolen. Af dem har de 8 været til ESA og bestået, mens 1 enkelt går ud uden ESA.

I vores F10, med 35 elever, har 34 været til MSA (tidligere realeksamen) – og alle har bestået. 24 af de 35 fortsætter i 11. årgang her på skolen, mens 11 forlader skolen, enten med afgangsprøve eller for at fortsætte uddannelse andre steder.

Pædagogiske initiativer

Et centralt pædagogisk indsatsområde på Duborg-Skolen har siden indførelsen af fællesskolen og profilgymnasiet været at omstille skolen (lærere, vejledere, ledelse) fra en ”ekskluderende” praksis til en ”inkluderende” praksis.

Opgaven har været særdeles påtrængende i F7-F10 og har været i gang siden 2008, ved overgangen til fællesskolen. Her vil jeg fokusere på, hvad der er sket i gymnasieoverbygningen.

I gymnasiet har der traditionelt været tale om, at eleverne ved evalueringen blev delt i dem, der kunne nå de faglige mål, og dem der ikke kunne, og som følgelig blev overladt til sig selv (ekskluderet). Det skete definitivt ved karaktergivning og karakttermøderne – og i det daglige ofte allerede ude i undervisningen. I få tilfælde kunne man foreslå specielle foranstaltninger (PPR o.l.), men disse blev ikke understøttet af Skoleforeningen, som betragtede det som uden for deres ansvarsområde, da gymnasieeleverne blev defineret som egnede til at klare sig selv.

Denne praksis havde sin baggrund i, at gymnasiet er en eksamensskole, hvor mange unge på forhånd er udelukket fra at blive optaget (ekskluderet), fordi der er sket en forudgående sortering. Dermed blev gruppen af unge i gymnasiet anset for at være mere homogen, end tilfældet var på de lavere klassetrin.

Det overordnede krav til gymnasieeleven har været, at man er læringsparat, har et udviklingspotentiale, at man kan drive sig selv fremad, at man kan optage gymnasiekulturen i sig, at man er forandringsparat, at man er motiveret, har en konstruktiv, medskabende tilgang osv.

I gymnasiet har ”integration” således traditionelt været det normale, uden specielle tiltag for afvigerne, der ikke lader sig integrere. De blev bare overladt til sig selv.

Med indførelsen af den udelte fællesskole er disse vilkår blevet helt forandret. Når eleverne i gymnasieoverbygningens 11. klasse for 80% vedkommende kommer fra andre skoler, er forberedelsen til gymnasiets krav fra elev til elev

særdeles ujævn.

Hvor det tidligere var meget påfaldende, hvis man som gymnasieelev afveg fra den homogene gruppe, er vilkåret nu modsat. Eleverne kan i starten af gymnasieforløbet ikke forventes at være på samme niveau og have den samme indstilling til det forestående arbejde.

Det er dermed noget nyt at skulle betragte gymnasieelever ud fra inklusionens synsvinkel: at der skal arbejdes på at skabe plads til forskellighederne i fællesskabet blandt eleverne. Men det er en udfordring, fordi relationen lærer-elev stadig i høj grad håndteres ud fra "eksklusionens" synsvinkel: altså, de, der ikke lader sig integrere, bliver ekskluderet.

Men kulturændringen er nødvendig. Ikke blot pga. indførelsen af fællesskolen, men også fordi der i en længere årrække har været et udtalt samfundsmæssigt krav om, at flere unge tager en ungdomsuddannelse.

Vi har derfor i flere år arbejdet på at skabe en slags "kulturrevolution", der har sin baggrund i det enkle vilkår, at ingen elev rummer alle de nødvendige egenskaber. Der er og skal være plads til, at den enkelte mangler visse elementer. Dvs tolerance og accept af afvigelser er også et kriterium for et succesfyldt gymnasieforløb, både for elever og lærere.

Helt konkret har vi gennem flere år iværksat en række initiativer, som skal fremme en sådan "inkluderende" tilgang til den pædagogiske situation. Der kan fx nævnes:

- Brobygning mellem 10. og 11. klassetrin
- Elevmentorordning
- Læsevejleder for gymnasiet
- Udvidet samarbejde med Skolepsykolog og Sundhedstjeneste
- Lektiehjælp
- Lektielæringsprojekt

Det seneste skud på stammen er, at vi i indeværende skoleår har ændret omfang af og indhold i flere af de møder, som klassens lærere holder om klasserne og undervisningen. Den pædagogiske dimension er kommet mere i fokus, og ledelsen deltager konsekvent i alle møderne.

Det drejer sig om klasselærerrådsmøder og gruppeudviklingssamtaler med lærerne, mens vi til næste år vil fokusere på faggruppemøderne. På disse møder foregår en vidensudveksling om klasser og enkeltelever, der kan danne udgangspunkt for evt. hjælp til elever, der har behov derfor.

Som forudsætning for disse ændringer er der også sket visse organisatoriske ændringer. Her kan nævnes indførelse af en klasselærerordning for alle klasser i profilgymnasiet, udvikling af profiltteamsamarbejde, omfunktionering af ledelsen.

Det er vigtigt at understrege, at denne langt større imødekommenhed over for elevernes forskellighed ikke betyder, at gymnasieelever fremover uforstyrret kan bevare deres – ofte uhensigtsmæssige – forskelligheder. Nok skal der være plads til alle de elever, der oprykkes i gymnasiet, uanset afvigelser i forudsætninger, motivation og adfærd. Men forskellighederne skal udfordres – de må ikke være tabu. Gymnasiets opgave er stadig at føre alle elever i en bestemt retning, så de bliver kvalificerede som studerende og kan bestå deres eksamen. Men nu med langt mere skyldigt hensyn til de forskelligheder, den enkelte møder op med.

Om skolens renovering og ombygning

Som de foregående 3-4 år har det mest presserende i årets løb været at komme videre med skolens bebudede renovering og ombygning.

Det var derfor en skelsættende begivenhed, da vi den 20. maj officielt fik at vide, at uanset hvad, så skulle vi være forberedt på, at arbejdet ville gå i gang i efterårsferien – altså i 2016.

Det er dermed helt sikkert, at 7.-10. klasse rykker ud og flytter til bygningerne i Schulgasse pr 31. oktober. Samtidig skal 11.-13. årgang undervises i de gamle bygninger, samt i enkelte naturfagslokaler øverst i nybygningen. Resten af skolen lukker.

Der venter et omfattende oprydningsarbejde i de kommende måneder og år. Nybygningen skal ryddes totalt, undervisningsmateriale og samlinger skal sorteres, flyttes, oplagres, evt. smides væk. Schulgasse skal indrettes, og den gamle bygning på Duborg Banke skal gøres klar til at undervise gymnasieeleverne. Der forestår et pænt, stort stykke arbejde, men vi glæder os til, at det hele kommer i gang, så vi også kan begynde at se frem til, at det hele bliver overstået, og skolen igen kan tages i brug, i en ny og klart forbedret udgave.

Andre aktiviteter

Det må også i år nævnes, at skolens dagligdag tydeligt bærer præg af Skolefor-

eningens anstrengte økonomi. Det sætter bl.a. sit mærke på omfanget af eleven-gagerende aktiviteter uden for den egentlige undervisning. Det er vanskeligt at få råd til nye initiativer, og dem, vi har, er vanskelige at opretholde. Men vi har fortsat både lejrskoler, studierejser, udvekslingsrejser, elevambassadører, mange interne besøg på skolen, deltagelse i idrætsstævner og musikalske projekter, fx korprojekt Sønderjylland og lyspigerne.

Og også i år har en bevilling fra Sydslesvigudvalget til Grænseforeningen muliggjort, at vi kunne drage til København med hele 13. årgang, bla. med besøg på Christiansborg. Turen blev afholdt med succes i midten af februar.

Afslutning

Jeg vil slutte af med at sige tak til lærerne og øvrige ansatte for en stor indsats i årets løb. Også tak til eleverne og elevrådet for indsatsen. Elevrådet arbejder under vanskelige forhold, og aktivitetsniveauet kunne derfor godt være højere, men der har også i år været energiske og interesserede elever, som på mange måder yder en stor indsats for skolen og kammeraterne. Derudover vil jeg igen gerne fremhæve skolens elevambassadører, som gør en meget stor indsats for både skolens ry og omdømme, og for mindretallet som helhed.

Tak til Samarbejdsrådet for et godt samarbejde. Det er vigtigt for skolen, at forældre støtter det pædagogiske arbejde aktivt, og det kan man bl.a. gøre ved at støtte Forældre-fonden, som yder vigtig økonomisk støtte til nogle af de aktiviteter på skolen, der ellers ikke ville kunne gennemføres. Så jeg vil slutte med at opfordre til, at man fortsat bidrager med større eller mindre beløb til denne fond.

Mindeord for Svend Erik Pedersen

Den 7. september døde Svend Erik Pedersen, i en alder af 90 år.

I de senere år var der stille om den tidligere lektor, men bag sig havde han et langt og aktivt virke på Duborg-Skolen. Han blev ansat i 1958 og gik på pension med udgangen af skoleåret 1989. Jeg nåede således at opleve Svend Pedersen som en særdeles imødekommende og hjælpsom kollega, man kunne regne med. Svend Pedersen kom til verden i Sakskøbing på Lolland, hvor han tog realeksamen. Under krigen arbejdede han i Maribo Amts Tvangsarbejds-, Arbejds- og Plejeanstalt, hvor han også kom ind i modstandsbevægelsen og var med i Monica-Wichfeld-gruppen (omtalt i Poul Gerner-Nielsens bog: "Gæst hos Gestapo" under dæknavnet "lille Peter"). Selv talte han aldrig om dette.

Efter krigen tog han til København og fik en handels- og kontoruddannelse, der satte ham i stand til at gifte sig med Inger, som han havde været sammen med siden skoletiden. Han tog en studentereksamen fra studenterkursus i 1948 og læste engelsk og idræt på Københavns Universitet sideløbende med, at han bl.a. arbejdede på Statistisk Departement.

Efter eksamen søgte ægteparret til Duborg-Skolen, og her i Sydslesvig fik de deres virke. Svend Pedersen havde gang i meget ved siden af den daglige undervisning. Han virkede som svømmelærer, var instruktør og medlem af FDF-orkestret og havde hold i springgymnastik. Desuden fandt han tid til at være med som tenor, da Torsdagskoret blev dannet i slutningen af 60'erne. Her fik han endda begge sine børn med i korarbejdet. I 1965 overtog han sammen med Inger Pedersen ledelsen af Elevhjemmet i Stuhrsalle. Hans ledelse prægedes af hans hjælpsomhed og forståelse for de unge, måske under indtryk af de erfaringer, han havde høstet under sin opvækst i Sakskøbing. Mere end engang har han hjulpet de unge ud af vanskeligheder. Da Ungdomskollegiet blev bygget omkring 1970, trådte han tilbage.

Svend Pedersen var en særdeles dygtig engelsklærer. Der blev ydet et samvittighedsfuldt og solidt arbejde parret med en stilfærdig lune. Svend Pedersen var godt selskab, og heldigvis holdtes kontakten til skolen efter pensioneringen. Der var ikke stille ved pensionistbordet, når Svend Pedersen og Hakon Jørgensen deltog. Svend Pedersen svigtede ikke, når skolen kaldte. Først i de seneste år, da hørelsen aftog, trak han sig noget tilbage, følte sig sikkert lidt udenfor. På tomandshånd var han den samme lune fortæller.

Vi vil bevare mindet om en retlinet personlighed, en dygtig lærer og et fint menneske.

Erik Jensen

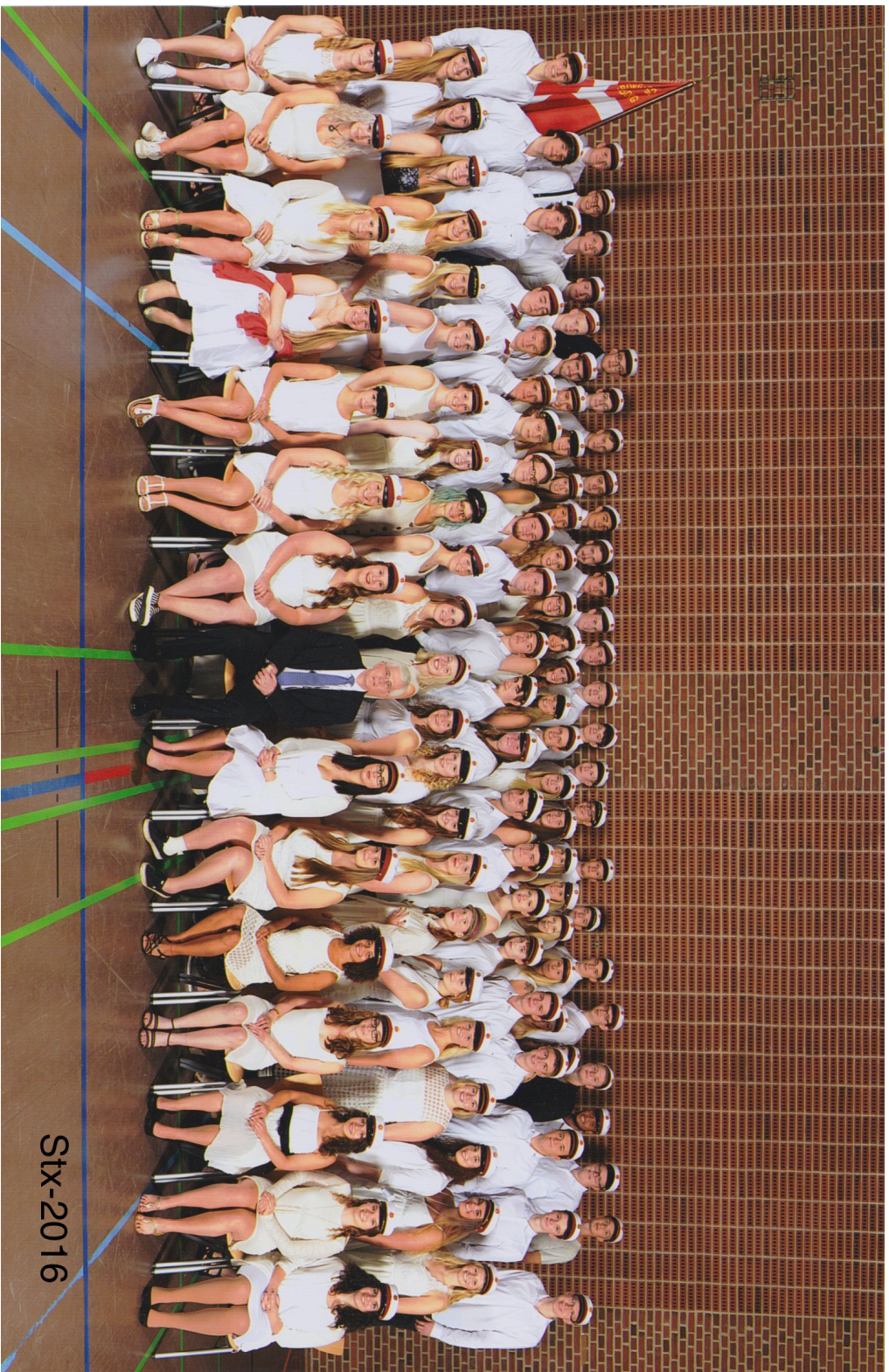

MSA Realeksamen 2016

Bade	Haakon	Böel
Bergholz	Sarah	Tarp
Bertram	Shauna	
	Lina Charlotte	Westerland
Boose	Kevin Rene	Handewitt
Christiansen	Elias	Neukirchen
Clausen	Mette	Flensburg
Engel	Neele-Fee	Flensburg
Geldschläger	Anna Lotta	Wyk auf Föhr
Göttisch	Vincent	Flensburg
Gutschenreiter	Dorian	Flensburg
Hammann	Jana Malvie	Flensburg
Harp	Zoe'Sophie	Flensburg
Hummel	Lina	Flensburg
Iden	Leon	Hamburg
Jacobsen	Aylin Christin	Stedesand
Jacobsen	Johanna	Flensburg
Jacobsen	Maria Schack	Flensburg
Jensen	Caroline Bruun	Flensburg
Klatt	Laurids	Flensburg
Krohn	Emely	Handewitt
Krüger	Sophie-Marie	Flensburg
Küchenthal	Jonathan	
	Maximilian	Handewitt
Meier	Frederika	Flensburg
Meng	Maja	Oeversee
Nielsen	Matti Alexander	Flensburg
Owe	Felix Suwat	Westerland
Pravato	Gina	Westerland
Riese	Mikkell	Flensburg
Rossberg	Maylis	List
Seidel	Lina	Oeversee
Sösemann	Bo Leve	Flensburg
Stahl	Johanna	Flensburg
Timm	Joke	Flensburg
Watz	Dina Maria	Flensburg
Wietz	Bjarne	Tarp
Wöbke	Reha	Harreslev

ESA Hovedskoleeksamen 2016

Bechrami	Laura	Flensburg
Beier	Ayleen Louis	Westerland
Erfurt	Celine	Flensburg
Haas	Sarah	Niebüll
Hansen	Rasmus	Sylt,
		Ot Keitum
Kjærgaard	Mascha Maria	Flensburg
Owe	Alicia	Westerland
Perlewitz	Lea Celine	Flensburg
Petersen	Patrick	Flensburg
Thümmel	Jan Luca	Flensburg

Stx-2016

Studententer 2016

Andresen	Christopher	Flensburg
Appel	Sophie Louise	Harreslev
Aum,ller	Natalie	Kampen
Baute	Lena Friedericke Meroe	Flensburg
Bock	Christin Marie	Munkbrarup
Böhrnsen	Nicolai	Flensburg
Borchardt	Michelle	Lindewitt
Borg	Fillip	Harreslev
Borjini	Athar Mounira	Flensburg
Borkowski	Jaymee Alina	Tarp
Brauer	Marten	Flensburg
Brinks	Kim Lara	Flensburg
Brückner	Pauline	Flensburg
Brudnitzki	Benno Sebastian	Westerland
Buhr	Franziska	Flensburg
Bundels	Rigmor	Wees
Clausen	Finn	Flensburg
Domes	Aljoscha	Flensburg
Draheim	Justus Jonas	Flensburg
Dreis	Samuel Kilian Rodriquez	Flensburg
Dumbuya	Benny	Glücksburg
Eichhorn	Nele Sophie	Flensburg
Fecker	Leonie	Wees
Frank	Jonathan	Flensburg
Gædeken	Cecilie	Harreslev
Gerth	Nane	Tinum
Gilmore	Jessica Lynn	Flensburg
Gröning	Florian	Flensburg
Habild	Luisa	Flensburg
Hagel	Cindy	Flensburg
Hansen	Rasmus	Flensburg
Hansen	Mikkel Isak Hardon	Westerland
Hartwig	Vivien	Harreslev
Haupt	Luisa	Flensburg
Heinrich	Marcel Pascal	Munkbrarup
Heldt	Thomas Jesse	Tarp
Helmer	Jan	Flensburg
Hildebrand	Kevin	Harreslev
Hinrichsen	Sarah Christin	Flensburg
Höfelmeyer	Annika	Janneby
Hoffmann	Laura-Marie	Harreslev
Hoffmeister	Flemming	Flensburg
Hoppe	Morten	Handewitt
Iden	Jonah	Hamburg
Irmak	Leonie Hülya	Wees
Jacobsen	Mats	Flensburg
Jensen	Sonja Ursula	Flensburg
Johannsen	Ann-Riike	Keitum
Jorde	Morten	Harreslev
Julius	Lea	Flensburg
Jürgensen	Max	Wallsbüll
Kahl	Nele Christine	Risum-Lindholm
Kessler	Jana Frederikke	Flensburg
Ketelsen	Hannah	Flensburg
Kjærsgaard	Finn Hendrik	Flensburg

Klüver	Tobias	Handewitt
Kopf	Jonas	Flensburg
Krasa	Meret	Flensburg
Krüger	Kim Sarah	Flensburg
Kutscher	Lilli	Steinberghaff
Lappe	Ines	Flensburg
Linde	Alina Malin	Flensburg
Loeck	Frigga	Flensburg
Lorenzen	Christine	Wees
Maksimovic	Robert	Flensburg
Meier	Lara	Flensburg
Meimbresse	Marcel	Flensburg
Meinert	Maik-Philip	Alkersum
Meng	Mads	Oeversee
Messerschmidt	Elias	Flensburg
Müller	Fabian	Tarp
Müller	Johannes Magnus	Niesgrau
Nebbe	Johannes	Freienwill
Nickelsen	Hannah	Flensburg
Nielsen	Sofie	Hürup
Nissen	Tom Niklas	Haurup
Normann	Jana	Flensburg
Oettingen	Gregor von	Flensburg
Osterloh	Tjard Viggo	Munkbrarup
Paflmann	Celina	Langballig
Pejunk	Marvin	Flensburg
Petersen	Carolin Marie	Glücksburg
Petersen	Finn	Flensburg
Plöger	Kaya	Harreslev
Rehder	Christina	Wees
Reichardt	Leon	Flensburg
Reimann	Joakim Skov	Flensburg
Reimer	Lasse Jannik	Flensburg
Rohloff	Alina	Freienwill
Roßberg	Morten	List
Schibelle	Anna	Taarstedt
Schmitz	Leif-Erik	Flensburg
Schodlok	Stine	Harreslev
Scholz	Louisa-Magdalena	Flensburg
Siemoneit	Jonas	Eckernförde
Steinberg	William	Husby
Tambo	Lukas Heuser	Flensburg
Tepper	Maja	Achtrup
Thiele	Niklas	Flensburg
Thiesen	Nina	Eggebek
Thomsen	Joran	Tastrup
Thordsen	Kimberly	Flensburg
Torp	Maike	Harreslev
Unterkötter	Hanna	Flensburg
Wedehase	Nele	Flensburg
Wiesner	Chantal	Kappeln
Wietz	Lone	Tarp
Wülffken	Finja	Flensburg
Zahn	Anna-Sophie	Harreslev

Vis din holdning

Susanne Ockelmann, redaktør ved WDR, har gjort sig nogle tanker om, hvad det den dag i dag betyder for hende at have gået på Duborg-Skolen – for over 30 år siden. Det kommer til at handle om noget så gammeldags som arv og ansvar. Hvad kan vi bruge det til?

Arv og ansvar – det lyder kedeligt. Skal det nu være moral og pegefinger? Er der nogen der gider det? Og dog! Må jeg spørge: Hvad er din arv? Hvad fik du af dine forældre og måske lærere, som de tror eller troede på? Er der noget du holder højt den dag i dag – og som også dine børn gerne skal efterleve?

Jeg må indrømme, jeg gør mig temmelig mange tanker om min arv. Jeg har kæmpet i årtier for at slippe af med noget af den. Men samtidig bruger jeg en stordel af min tid, arbejdstid og mere, til at give arven videre: den del af min arv, jeg ikke vil være foruden, den del, jeg mener, der vil være brug for også i morgen. Og med i morgen mener jeg selvfølgelig ikke kun i morgen, men mindst den næste generations tid. Og hvad er så det for en arv?

Når jeg nu har fået lov til at skrive her, så vil jeg starte med mit udgangspunkt fra Duborg-Skolen. Den for mig væsentligste arv fra min tid på Duborg (1979-86) er: Vis din holdning. Stå frem, hvis du mener, der er noget der skal siges. Og heldigvis var det på Duborg aldrig forbundet med et bange blik – hvordan vil de mon tage imod det – hvis det var noget kritisk. Fordi samspillerne var stærke og suveræne nok og fordi de selv havde en holdning.

Det er et livsgrundlag. Jeg bruger det ikke så tit på et bevidst plan. Men det er der, og kommer jeg i tvivl, kan jeg næsten høre stemmer som afdøde Christian Skovs. Der jo ikke kom med svar. Han stillede kloge, underfundige spørgsmål – og gjorde klart: nu må du selv finde svar, dit svar. Det er: ansvar.

Musikkens verden er stor og grænseløs, skulle man tro

Det var lidt af et chok efterhånden som jeg voksede ind i det tyske samfund (i Hamborg og Hannover til at begynde med), at langt fra alle jeg løb ind i på de forskellige tyske institutioner, var stærke og suveræne nok til at acceptere afvigende holdninger. Og lytte til, hvad der måske kunne ligge i andre synspunkter. Sikke et lukket og konservativt samfund jeg havnede i. Lidt skyldes det nok også at jeg startede på konservatoriet og studerede klassisk musik. At dette miljø er konservativt er jo logisk nok. Klassisk musik handler jo om at holde musik i live, der er flere hundrede år gammel. Og selv ny musik, den musik der er opstået i det 20. århundrede i kølvandet på Arnold Schönbergs tolvtonemusik, er stadig temmelig konservativ og dogmebelastet. Vover man som komponist at vende tilbage til ældre, ”romantiske” måder at sætte tonerne sammen på, er der ikke megen anerkendelse at vente i de afgørende kredse.

For mig er musik en verden, jeg kan træde ind i, den skænker frihed og uendelige muligheder, den rummer alt og mere end jeg kan forstille mig, alt det der ikke er plads eller fantasi til i den verden, der ellers omgiver os. Og nu, hvor jeg som ung student endelig skulle til at hellige hele dagen, min studietid, ja mit liv, til musikken, blev den faktisk taget fra mig. Fordi tilgangen ikke var bred og fri og alsidig, men snæver og indskrænket, lænket til traditioner, der ikke gav mening.

Min selvtillid var desværre ikke stor nok til at jeg kunne se en vej udenom. Her kom den del af min familiære arv på tværs, der siger: Det må være mig, der er noget galt med. Så jeg måtte kæmpe mig igennem og prøve at finde mit eget ståsted i et system, hvor der egentlig slet ikke var plads til det. Det tog flere år. Og det var en proces, der foregik i besværlige små skridt. Jeg måtte møjsommeligt vokse ud af den musikverden, jeg fandt på konservatoriet og i det mindre af NDRs (Norddeutscher Rundfunks) radio-orkestre, og erkende, at den ikke er min.

Nu må jeg vist lige prøve at præcisere, hvad det er jeg mener er galt i en forholdsvis stor del af den klassiske musiks verden:

Den klassiske musikbranche sidder i en fælde

Den omstændighed, der gør det sværest at holde klassisk musik i live, er den nuværende tekniks mange muligheder. Der findes masser af indspilninger. De lyder alle til at være perfekte. I et radioorkester kan man opleve, hvordan det perfekte lydbillede bliver produceret. Var hornindsatsen lidt vakkelvorn? OK, vi ta’r lige overgangen fra takt 150 til takt 160 engang til. Hov stop. Nu var det 1. violinerne der havde lidt problemer med intonationen. Om igen. Osv.

Tonemesteren vil klippe afsnittet og sætte det ind i den del, der allerede er godkendt. I værste fald bliver indspilningen sat sammen som et stort stykke patchwork, afsnit for afsnit. Man vil ikke kunne høre det. Men musikken er livløs. Og der er alt for mange indspilninger på markedet, der er livløse. De fleste lyttere vil ikke bevidst lægge mærke til det. Vi har jo lært, at, åh, det er jo Beethovens 3. symfoni, så det her må jo være storartet. Men musikken vil kede dem.

Hvad så hvis man går til koncert. Der spiller musikerne jo her og nu, så de kan ikke ”snyde”. Men desværre er publikum vant til perfekte indspilninger, som musikerne skal leve op til. Og det gør de. Det der præger en stor del af de klassiske koncerter er perfektionisme, angst for at lave fejl – eller kedsomhed, fordi man ikke tør tage chancer og sidder med de samme værker for 117. gang.

Men alt det betyder jo ikke, at der er noget i vejen med musikken. Jeg gav mig selv to år, til at finde alternativer. Og de findes. Jeg vil lige komme med et par navne: Nikolaus Harnoncourt og Jordi Savall, to forkæmpere for historisk opførelsespraksis, der ved brug af historiske instrumenter fra f.eks. Mozarts tid, sætter anderledes fokus på det musikalske udtryk fremfor den perfekte, glatte gengivelse. Eller et orkester som Deutsche Kammerphilharmonie Bremen. I modsætning til de allerfleste tyske orkestre forvalter og styrer musikerne sig selv. De får ingen subventioner og overlever, fordi de er fremragende og tør tage chancer. De er i stand til at vække ægte begejstring.

For mig blev konsekvensen dog, at jeg ikke endte som fløjtenist i et orkester, men som musikredaktør og journalist i radioen. Som orkestermusiker er det næsten umuligt at ændre strukturer, koncertformer og måder at formidle musik på. Men i radioen har jeg en stemme. Og i radioen har jeg et ansvar. Det er min opgave, at vise og begrunde, hvad jeg mener er god musik i fine indspilninger. Jeg kan sætte værker i større sammenhæng, invitere musikere, som jeg mener har noget at sige, musikalsk og gerne også verbalt, og delagtiggøre vores lyttere i hele den rigdom, der udgør den kulturelle arv vi kalder klassisk musik. Og det program jeg arbejder for, WDR 3, kulturradioen i Westdeutscher Rundfunk, når dagligt immervæk ca. 450.000 lyttere. Så her i Köln prøver jeg nu – i 18 år efterhånden – at udrette noget.

Duborg tog lige over i Westdeutscher Rundfunk

Særlig glad bliver jeg, når jeg får mulighed for at komme med danske eller nordiske indslag. Sidste år kunne vi fejre både Carl Nielsens og Jean Sibelius’ 150 års fødselsdage. Carl Nielsen er stadig ikke særlig kendt i Tyskland. Sibelius er meget kendt, men der eksisterer mange fordomme overfor hans musik, som man i Tyskland længe har anset for at være for romantisk og nærmest reaktionær. Takket være mine forbindelser nordpå fik vi en spændende og dybtgående udsendelse omkring de to nordiske komponister med den danske dirigent Michael Schönwandt, der taler flydende tysk bl.a. fordi hans

bedsteforældre stammer fra Rendsborg. Mit sidste lille kup blev en ren Duborg-sag. Den danske komponist Per Nørgård fik den tyske Siemens-Musikpris i år, en af verdens største og højstedoterede musikpriser. Den eneste tyske bog om Nørgård er skrevet af Leif Thomsen, der tog studentereksamen fra Duborg-Skolen i 1978. Leif bor i Osnabrück, så han besøgte det nærmeste WDR-studie, og sammen lavede vi et portræt af Nørgård, der er ret kendt i Norden og i den engelsksprogede del af verden, men først er ved at blive opdaget i Tyskland. Det hyggede vi os meget med.

Jeg vil lige følge op. Arv og ansvar. Hvad er det så, jeg prøver at give videre? Det er den musikalske rigdom, der er en væsentlig del af vores kultur, det er klart. Men det er derudover bevidstheden om de muligheder, den indebærer. De komponister vi sætter højt i dag, var jo alle nogen, der tog store chancer, der eksperimenterede, der åbnede døre. Det er, hvad Per Nørgård gør. Og det er det, der vækker tanker, sætter spørgsmålstejn og gi'r os udvikling. Det vil der altid være brug for, dog især i dag, mener jeg, hvor økonomien og det populære får lov til at bestemme så meget. Hvor også public service, "öffentlich-rechtlicher Rundfunk", bliver mere og mere bange for at tage chancer, selvom de (vi) lige netop får penge for at være uafhængige. Og senest på det punkt viser den direkte sammenhæng sig med min danske arv, Duborglæren "vis din holdning" og den frihed, der ligger som budskab i den store musik.

Glimt fra 50års jubilarenes møde

Kære allesammen!
 Stor tak til Ami, Karin og Gerhard for initiativet og til alle der mødte op for en dejlig eftermiddag!
 Det var skønt at møde Torben, Ewald og så mange af jer gamle vejfæller igen! Lad os håbe på en god opbakning også til det officielle jubilæum i juli!

Mange venlige hilsener, Erik

Mange venlige hilsener, Erik

Grænsegænger i 1950'erne

Af Kirsten Kjærulff, født Kock, student 1956.

Jeg er blevet bedt om at fortælle om min gymnasietid på Duborg-skolen som grænsegænger. Jeg har fået min bror Anders Kock, der blev Duborgstudent året efter, til at supplere. Jeg lader ham begynde:

Anders: Kirsten var færdig med realklassen på Frøslev-Padborg skole i foråret 1953, og jeg året efter. Vi skulle i gymnasiet, - det var ikke så almindeligt i Padborg den gang. De nærmeste gymnasier lå i Åbenrå og Sønderborg. Og der var jo langt: 25-30 km. Men der var gymnasium på Duborg-Skolen i Flensborg, og i begyndelsen af 50'erne åbnede muligheden sig for, at også elever fra Nordslesvig kunne blive optaget her ...

På den måde gik det til, at Kirsten og jeg i et par år blev pendlere, tværs over en vel-kontrolleret grænse - sammen med bl.a. Kresten Due og Kirsten Lorentzen, børn af sognets to læger. Fra Padborg er der kun godt 5 km til det nordlige Flensborg, hvor Duborg-Skolen ligger.

Det meste af året cyklede min søster Kirsten og jeg.

Vi fulgtes også til en del fritids-aktiviteter - ikke mindst gymnasie-koret. Der var ugentlig øvelse -- Vi lærte ved den lejlighed den tyske musik-kultur at kende. Vi kom til at elske den, og når vi i sommeraftenerne cyklede gennem Harrislev på vej hjem til Padborg, kunne vi i euforisk stemning synge Brahms "In stiller Nacht, am ersten Wacht ..." firestemmigt, (det har nok været en slags fantasi, for Kirsten og jeg - det giver jo kun 2, ikke 4!) Men vi sang den i hvert fald, de manglende stemmer må euforien have besørget).

Kirsten: Ja, Anders er jo matematiker! Men han har vist glemt, at vi faktisk ofte var fire, der fulgtes ad hjem fra kor: Jeg husker en dejlig sommeraften. - Månen stod lavt over Marienhölzung. Vi havde været til korprøve på Duborg-Skolen. Det var Anders og mig og de to andre nordslesvigere. Vi cyklede i spredt uorden op mod Harrislev - gennem landsbyen, som endnu dengang var en landsby med bondegårde og - lige syd for jernbane-overskæringen - en kartoffelmels-fabrik med to store fire etagers bygninger, der dominerede det flade landskab. Efter at have krydset skinnerne, drejede vi mod nord ad Hærvejen eller Oksevejen, som den også kaldes.

Her kunne vi køre mere samlet, så nu havde vi chancen: Som så ofte før stemte vi i med en af de sange, vi netop havde sunget med skolens kor. "Dona nobis pacem", en kanon af Mozart, og bagefter den skælmske "Glaubt ihr Beständigkeit zieret die Liebe?" - også Mozart. Det er sjovt og lidt af en udfordring at

synge tre- eller firestemmigt, mens man cykler i flok! Vi elskede det kor. Det blev ledet af Hanne Kornum, som kort efter, at jeg havde forladt skolen, blev dræbt ved en bilulykke i Lyksborg.

Det cyklende kor passerede den lille landevejskro ”Zur Krone”, som vist ligger der endnu. Vi har aldrig været indenfor, men det var en slags milepæl, for herfra var der ikke langt til grænseovergangen i Padborg. På den danske side af grænsen foregik told- og paskontrollen i et lille hyggeligt hus, der nu er borte. Det var ofte vores Far, som ”passede butikken”. Han var tolder. Også politifolkene holdt til her. Der var ikke plads i vores pas til 4 stempler (ud og hjem, dansk og tysk) hver dag, så der blev opfundet ad hoc løsninger (kun én påskrift om dagen, skrevet med kuglepen, til sidst bare: et ”OK”-tegn med hånden.)

Men her efter paskontrollen skiltes koret: Anders og jeg boede nærmest: Vi skulle bare slæbe vores cykler over jernbanedæmningen og så følge en smal marksti i grænseskellet hen til Toldgården. Kirsten skulle op til Padborg by, og den sidste, Kirsten Lorentzen, helt til Bov.

Anders: Gennem gymnasiet fik vi adgang til billige studenter-billetter til Flensborg symfoniorkesters koncerter i Tyske Hus; studenterpladserne var omme bag orkesteret, lige bag paukerne. Det var her at vi hørte dem spille Eroica med fuld drøn, i hvert fald på paukerne. Det var en åbenbaring med et levende symfoniorkester. Jo, vi havde da sommetider hørt Sønderjyllands Symfoniorkester i salen på Padborghus, men det var ikke helt det samme. - Det var også i vores gymnasietid at vi stiftede bekendtskab med Flensborg-opførelser af Bachs Johannes- og Mattæuspassion og Juleoratoriet.

Kirsten: Vi fra skolekoret fik også et år lov at synge med i Bachs store motet ”Jesu meine Freude” i Marienkirche. Det blev en oplevelse, som blev afgørende for mit valg af studium på Århus Universitet: Musikvidenskab med særligt henblik på Bach! Siden blev det mere middelalderens musik og teologi, som kom til at stå i centrum, men det er en anden historie.

Anders: Det helt store for Kirsten og mig var, da der var et stort kor-stævne for danske gymnasiekor, i ”Deutsches Haus”, hvor vi sang ”Elverskud”, så taget var ved at løftes. En af sangerne fra Duborg-skolen døde samme aften af overanstrengelse og begejstring. (Han havde dårligt hjerte).

Kirsten gik til klaverspil hos en koncertpianist i Flensborg, der hed Stöterau; og så færdedes hun også meget hos familien Deckert i Lyksborg. Kirsten fortalte, at fru Deckert hver morgen vækkede familien ved at spille på blokfløjte. Det var en familie, der levede og åndede med musik (mest barok). Den ældste søn, Hans Erik, blev en højt estimeret professionel cellist, og familien foranstaltede også kammer-koncerter med gamle barok- instrumenter i en af Flensborgs kirker. Jeg misundte Kirsten, at hun var blevet ”adopteret” ind i den familie og dens kul-

tur. Jeg tror hun var i Lyksborg, med overnatning, en gang om ugen. Man talte dansk, men når der skulle synges flerstemigt, tror jeg det mest var på tysk.

Kirsten: Moderen var dansk, Faderen tysk, og derfor havde familien faktisk vedtaget, man hver anden dag (eller var det hver anden uge?) snakkede dansk, og hver anden tysk. Det var virkelig konstruktiv sameksistens!

Anders: Men når det regner på præsten, drypper det på degnen: Der faldt også en smule lykke af til mig. En af Deckert-døtrene, Kirstin, som også gik på skolen, fik fat i mig en dag og sagde, at jeg skulle skifte min sopran-blokløjte ud med en alt-blokløjte, og så skulle jeg spille original musik (barok, selvfølgelig), skrevet for alt-blokløjte. Hun underviste mig faktisk, og jeg husker, at vi i et frikvarter sad på en bænk på en af skolens brede gange, og spillede en duet (to altblokløjter) af Telemann sammen. Det blev vanedannende for mig at spille den slags. (Jeg supplerede senere blokløjten med tværløjte, men det var ikke i min gymnasietid.)

Hun flyttede i øvrigt senere til Aarhus, hvor hun en kort overgang gav et af mine børn musik-undervisning.

Duborg-Skolen tilbød sine elever, at de efter aftale kunne bruge gymnastiksalen til at spille badminton i uden for skoletid. Jeg fik en aftale om en ugentlig aften (onsdag), sammen med min klassekammerat Leif Madsen. Hans far var en af lærerne på skolen. Nu lå det sådan, at grænsen i Padborg lukkede kl. 22 (eller var det allerede kl. 20?) om aftenen. Så arrangementet med Leif forudsatte, at jeg kunne overnatte i Flensborg hos familien Madsen. De var meget gæstfrie onsdag efter onsdag. De havde en ret stor lejlighed først for i Gertrudenstrasse. Men i midt-halvtredsernes Vesttyskland var 2. verdenskrig ikke ret langt væk, materielt eller åndeligt. Der var mange flygtninge, man ville i dag måske kalde dem "internt fordrevne". Det var f. eks. tyskere fra Schlesien, som nu var blevet polsk, og de skulle huses. Så folk, der havde plads, havde pligt til at have en eller flere flygtninge som logerende. Jeg tror, at Madsens havde to boende.

Kirsten: Ja, der var stadig fattigdom i Flensborg. Vi mærkede det hos flere af vore skolekammerater. Hos familien i Lyksborg var der vel ikke direkte fattigdom, men man levede meget spartansk – også betydelig mere mærkbart end hos os nord for grænsen: Om vinteren var der altid meget koldt i deres store gamle hus, og kød og den slags luksus var en sjældenhed. Ofte bestod middagen af "Bratkartoffeln mit Apfelmus" og til dessert "Wackel-Peter", dvs. rød saft, som var stivet med husblas, så det stod og bævrede, når det blev sat på bordet. Til gengæld blev måltiderne altid velsignet med en firstemmig bordbøn: Der

blev delt noder ud, og så sang familien og eventuelle gæster korsatsen fra bladet, inden man satte sig til bords. Om morgenen, før vi tog af sted til skolen, blev der også altid holdt morgenandagt foran et krucifiks med bøn og flerstemmig sang.

Det var en stor gave, at vi således fik lov i tre år at være med i Sydslesvigs skoleliv og på den måde få vores horisont udvidet til en HEL cirkel. Indtil da havde vores verden jo kun været en halvcirkel - skåret over af grænsen, men nu fik vi mulighed for at opleve den rigdom, der ligger i grænselandets møde mellem de to kulturer. Derfor mindes vi vor skoletid med stor glæde og taknemmelighed over for både lærere og skolekammerater.

Kære medjubilarer!

af Kirstin Deckert

Desværre er jeg forhindret i at møde op til gensynsfesten. Men jeg ønsker jer af hjertet et godt og meningsfyldt træf. Man kommer jo sammen, fordi skolen har kaldt og det gør den, fordi det at gå i skole er liv og udvikling, og når livet kalder, her vore ungdomsår og især skoletiden, ja så vil man gerne konfronteres med den tid igen.

Billede 1: Jeg mindes håndboldspil i skolegården. Turene omkring pæretræet. Drengene der føler på pigernes ryg, om de går med BH. De forbudte ture ud af skoleporten og hen til slikmutter for at købe Brause-bonbons og karameller med lakridssmag. Et stævnemøde med en dreng ved cykelstativerne. Genert og rødme knuger han en krøllet seddel i din hånd og får dit hjerte til at banke et ekstra slag. Du styrter afsted med sedlen, hen til bænke under den store balkon. Finder en krog og folder papirlappen ud. Der står:
«Vil du være min borddame til klassefesten næste lørdag?»

Billede 2: Sidder med elever fra andre klasser øverst under taget. Der lugter af fernis. Klokken går hen mod tre. Vi har fået en sveder. Jeg skal skrive hundrede gange i skønskrift: «Jeg må ikke snakke i timerne». Tygger på blyanten, tænker: der er så meget man ikke må. Ikke lave fis og ballade. Ikke klatre op i pæretræet og stjæle pærer. Ikke sætte tegnestifter på lærerens stol. Ikke pifte cykler. Ikke få hele klassen til at udvandre inden engelsktimen, for at overraske Gaga, vores klasselærer, Inger Margrethe Ottosens søde søster neden for den store trappe på børnebiblioteket.

Billede 3: Sidder fascineret og dybt koncentreret og lytter til tysklæreren hr. Ki-

ils gennemgang af plusquamperfektum. Tysk grammatik er for mig som en skøn bjergvandring. Jeg er dybt fascineret af sprogets struktur og sammensætning. Hr. Kiil er meget lille af vækst, men hans undervisning og tænkning er glasklar og stor. Tak for de oplevelser omkring tysk grammatik.

Billede 4: Håndarbejdslokalet i barakken: fru Jessen har forladt lokalet. Ti minutter er vi overladt til os selv. Sikke et kaos. Kåde piger smider sy- tøjet og springer ud ad vinduerne for at hente kløpulver. Jeg står på en stol og skråler opera, synger Königin der Nacht fra Mozarts Tryllefløjte, helt op på det høje F! Fru Jessen kommer tilbage. 15 pigerygge er med eet igen bøjet over deres arbejde. Vi skal lære at sy bluser. Jeg har klippet hul i ærmet. Fru Jessen ordner det for mig. Hun er en skat. Jeg får mg kryds for håndarbejde i min karakterbog. Det er, fordi jeg er god til religion. Vi har fru Jessen i religion. Min lille søster får tg minus. Hun syer ellers sine kjoler selv, men hun er dårlig til religion.

Billede 5: Korkoncert i festsalen med Margrethe-koret. Jeg skal synge solo. Det går fint, fordi jeg skal synge sammen med Kirsten Kock fra gymnasieklassen. Hun synger som en engel. Bagefter skal jeg spille en sonate for alt blokfløjte. Mine knæ ryster og jeg kan næsten ikke holde på fløjten. Men jeg kommer igennem det. Bifaldet brager løs jeg hører det ikke, for jeg styrter ud og op i lærerværelset. Det er bare så pinligt.

Billede 6: Fysiklokalet helt oppe under taget. Der lugter af svolvbrinte. Hr. Søndergaard forklarer noget om atomfysik. Kerner, neutroner og partikler. Jeg stirrer ud ad vinduet, drømmer, tænker: Hvordan kunne det være, at Beethoven kunne komponere så vidunderlig musik, når han var døv? Jeg finder papir og blyant frem og bag en kammerats ryg lister jeg mig til at skrive en lille novelle om Beethoven. I det fjerne hører jeg Søndergaard forklare atomfysikkens indtil dags dato opdagede hemmeligheder og sammenhænge. Han står oppe ved tavlen og cirkler hele tiden med pegepinden rundt om klassens smukkeste elevs meget strittende brystvorte, der vipper kækt under den lyseblå sweater. Drengene fniser, mens den unge pige står ved tavlen og skal forklare nogle af Søndergaards hieroglyfer.

Med disse seks små glimt fra min skoletid på vores allesammens elskede Duborg-Skole sender jeg jer de bedste ønsker om et godt skolejubilæum. Tak for samværet i sin tid. Tak til skolen og alle de herlige forskellige lærere. Selvom lærerne nu er døde vil de nok glæde sig over en tak i himlen alligevel. God fest fra Kirstin Deckert 2. Real b. årgang 1956

Hilsen fra Elfi Brodersen

26 juni 2016

Jeg modtog Deres venlige hilsen i anledning af mit 60 års jubilæumsfest! Det må jeg sige, er det allerede 60 år siden?

Mine år i Lyksborg og så i Flensborg var en oplevelse for mange år siden, fantastisk gode minder – Duborg-Skolen var det bedste der skete for mig i den tid efter krigen. Mine lærere var Frk. Ottosen og Hr. Kiil, der respekterede os og behandlede os som snart voksne, havde tillid til os, viden til at gå ud i verden og lave noget af os selv. Jeg har vedligeholdt mit danske og mit tyske sprog her i Amerika og mødt mange gode venner med samme baggrund. Jeg kan endnu tydelig huske frk. Isselhorst – Geografi og selv om hun var temmelig streng så lærte jeg en masse – Også Grethe Bjerring hun fik mig til at blive spejder og hvor har jeg brugt det meget i mit senere liv. Nu har jeg været i USA i over 55 år har rejst over hele verden og har styret mit eget rejsebureau her i Colorado i mange år. Jeg har specialiceret mig i at sammensætte rejsegrupper med specielle interesser. Cykelture i Danmark og Østrig, rejser til Australien / New Zealand for søsterbyer, rejser for unge studenter til Spanien og Costa Rica etc. – AT REJSE ER AT LEVE det sagde H.C. Andersen. Jeg ville gerne have planlagt at deltage i jubilæumsfesten, men der er ikke nok tid til at planlægge det. Vi har en Dansk Club her i byen som vedligeholder det danske sprog, sange og hygge! Jeg kan huske skoledage der begyndte med *morgensang* og hvor var vi glade for at synge. Duborg Banke højt du hæver dig ved Flensborg Fjord –For to år siden bragte jeg mine to døtre og deres familier til Flensborg for at vise dem skolen og den gamle by – tog et skib til Lyksborg og vandrede gennem den dejlige bøgeskov til Lyksborg Slot.

Gode minder tak for alt Duborg!!!!

Venlig hilsen

Elfi (Brodersen) Smith

Peter Christian Jacobsen: Glimt fra et skoleforløb

Fra Peter Chr. Jacobsen, st. 1963, har vi modtaget et langt foredrag om hans vej fra Sydslesvig til det sønderjyske. Her bringes et lille, forkortet udsnit om skoletiden.

”Med baggrund i 2 tyske familier, hvordan kom man så ind i det danske mindretal? Det valgte min far. Vi boede i Duborggade 25. Det var ret praktisk, da skolen kun lå et par hundrede meter fra, hvor vi boede. Der var stor tilslutning

til det danske mindretal efter krigen. Disse pludselig-danskere blev kaldt Speck-dänen.

Jeg mindes aldrig at have haft konflikter med mine tyske legekammerater omkring det nationale tilhørsforhold. Men det var naturligt, at man var medlem af danske foreninger. Man var ulveunge og blå spejder. Fodbold og håndbold blev spillet i DGF.....

Kort om min skolegang, der startede i Skolen ved Nørreport. Efter to år blev der bygget en ny folkeskole beliggende lidt længere væk opkaldt efter Gustav Johannsen. Han er interessant, fordi han er beviset på, at Flensborg i dag kunne have været dansk, hvis regeringen i 1863 havde accepteret en afstemning som foreslået af selveste Bismarck. Men man valgte alt eller intet, og så blev det intet. Gustav Johannsen stillede i 1881 op for de dansksindede og fik 60% af stemmerne i Flensborg!

Efter 4. klasse fortsatte jeg i 1. mellem på Duborg-Skolen, der dengang fulgte det danske skolesystem, hvor man efter mellemskolen fortsatte i gymnasiet. Dette var ikke anerkendt i Tyskland, og hvis man ville studere i Tyskland, måtte man gå et år på et tysk gymnasium efter at have taget dansk studentereksamen. Dette var naturligvis upraktisk, og man forhandlede en ordning, der i indhold levede op til tyske krav. Ordningen blev indført efter min 2. mellem. Min daværende klasselærer frygtede en fortykning, så han fik startet en fortsættelse af en dansk mellemskole. Det overtalte han min far til, så jeg flyttede tilbage til Gustav Johannsen. I det tyske system blev man efter 4. klasse sorteret i folkeskole, mellemskole og gymnasium, så sorteringen skete i forbindelse med systemskiftet.

På et tidspunkt fortrød min far valget og gennem en enmandseksamen kom jeg fra 4. mellem til G5 på Duborg-Skolen. Man var kun bekymret for mit engelsk, som jeg aldrig fik rettet op i løbet af gymnasietiden, der sluttede med G9. Et paradoks er, at ingen af mine klassekammerater i deres karriere har brugt så meget engelsk som jeg. Undervisning på skolen foregik undtagen i tysktimen på dansk, men i skolegården herskede tysk.

Det var naturligt, for langt de fleste af os talte tysk hjemme. Min mor kunne naturligvis dansk, og min far havde tilegnet sig sproget. Men vi talte tysk hjemme, og var som nævnt Untermieter hos mine plattysktalende bedsteforældre. Min far talte plattysk til sine forældre, så jeg fik også lært lidt af det. Dansk, tysk, sønderjysk og plattysk det er, hvad man bør kunne i grænselandet....

Jeg var nok lidt klassens klovn, der ikke kunne holde mig fra (synes jeg) morsomme kommentarer. Så blev man sendt uden for døren. I 2. mellem blev jeg sendt uden for døren 3 dage i træk, og uheldigvis kom viceinspektøren forbi alle dage. På tredjedagen spurgte han: hvad hedder du i grunden? Pinligt! Det var lidt kæft, trit og retning, og selv kunne jeg også risikere en lussing i ny og næ, dog uden at tage skade. Blandt andet stillede vi i hvert fald i de første mange år

op klassevis efter frikvarteret, før vi fik lov til at gå ind to og to.....

I det sidste skoleår fik vi navnkundige Knud Fanø som rektor, endda delvis som klasselærer. Fanø kunne bruge sproget på en mere frisk måde, så jeg tit sagde til mig selv, nå, kan man godt sige det på den måde. Fanø var rektor i 26 år, så vi nåede endda at have studenterjubilæum med ham og var naturligvis hans yndlingsklasse. Lidt om den forkælede skolegang: vi var 16 i sidste klasse og skulle både været gammel- og nysproglig og matematisk. På det tidspunkt gik kun ca 10% af en årgang i gymnasiet, og i alle gymnasiets årgange var der kun et spor.

Sorgens børn

Helga Küssner:

Helga Küssner, mellemskoleeksamen i 1952, udgav tidlig i 2016 bogen ”Sorgens børn” (Forlaget Ådalen, www.forlagmaadalen.dk). Her fortælles om en lille piges oplevelser i det krigshærgede Tyskland. Hun og familien evakueres under de store bombardementer af Hamborg og kommer i 1945 til Sydslesvig. Det er en spændende bog, der bl.a. rummer en fin skildring af skiftet fra tysk til dansk skole. Det kan varmt anbefales at få læst bogen.

Vi har valgt at bringe en episode fra pigens forsøg på at finde arbejde. Hendes arbejdsøgning sker med blandede følelser, som det fremgår:

At finde et arbejde.

Da pigen nærmede sig fjerde mellem begyndte hendes far at tale om, at det var på tide at finde et arbejde. Hendes lillesøster var allerede flyttet hjemmefra, da en onkel og tante havde taget hende med til Hamborg, hvor hun skulle hjælpe til i huset. De fleste elever gik ud med mellemskoleeksamen dengang. Men skulle det lykkes pigen at blive lærer, måtte hun have en realeksamen. Men faren var ubøjelig. Om vinteren deltog hun i et kursus på den tyske handelsskole for at lære maskinskrivning og stenografi på tysk. Da det blev forår, tog hun sammen med tre piger fra klassen rundt til Flensborgs butikker for at finde et arbejde. Pigerne var forsynet med et blåt kort fra arbejdsformidlingen, der skulle stemples og underskrives, hvis de var så heldige at finde ansættelse. Det gik hurtigt op for pigen, at det heldigvis kunne blive vanskeligt. De blev afvist alle steder. Hun begyndte at fatte mod, for kunne hun ikke finde et arbejde, var der måske en mulighed for at kunne blive på skolen. Hendes far havde inviteret sin sagfører hjem en aften, da denne skulle oplære en ny kontordame. Han havde heldigvis ment, at hun var for ung til hans kontor. Pigerne var nu nået til Südermarkt, der lå midt i byen. De gik ind i en fin lille slagterbutik. Bag disken stod en ung og

venlig kvinde. Hun lyttede opmærksomt til dem, hvorefter hun bad om pigens blå kort. For at undgå noget sådant havde pigen, hvert sted de kom til, sørget for at stå skjult bag de andre. Hvad i himlens navn skulle hun nu gøre. Hun bestemte sig for at sige det, som det var. Hun holdt meget fast i sit kort og bad slagterens kone om at vælge en af hendes kammerater. For fik hun intet arbejde, kunne hun fortsætte i skolen et år til. Og det skulle hun bruge, da hun ville prøve at blive lærer. Slagterkone lod til at forstå hendes problem og tog en af pigens klassekammerater. Nu skulle der imidlertid vise sig noget ganske uventet, der muliggjorde det sidste skoleår.

50-års-jubilæum

Den 15. juli 2016 mødtes ti 50-års-jubilærer. Man startede hos Editha til frokost. Det sjove var, at mundtøjet gik uafbrudt og lattermusklerne blev livligt brugt. Så fortsattes på Duborg-Skolen, hvor Duborg Samfundet gav wienerbrød og kaffe. Her hilstes på tidligere lærere (Sv. E. Pedersen og Ewald Jacobs). Herefter skiltes man. Nogle deltog i dimissionsfesten, andre drog til Istedløven og videre til Hansens Brauerei. Om aftenen spiste man middag hos grækeren i Dorotheenstr. for at afslutte i Alte Post. Alt i alt en herlig dag.

Tilstede var:

Norbert Sandberg

underviser stadig i matematik og glæder sig til at blive bedstefar, måske juleaften.

Anke Spoorendonk, f. Hinrichsen

har 6 drengebørnebørn og håber hun får mere tid til dem, når hun stopper som minister 2017.

Anne Stubbe Horn, f. Teglbjerg

er stadig glad for Det lille Teater og knipler på livet løs.

Roswitha Jespersen, f. Jaacks

har et hus, som er dobbelt så gammelt som hun, har en hund på 38 kg og en båd, som er et flydende sommerhus.

Holger Hinz

har stadigvæk arbejde og bor på Danmarks smukkeste grund. Har verdens dejligste kone og 4 børn.

Henrik Vestergaard

laver rundvisninger i Flensborg, underviser i dansk og oversætter alt.

Hans Dorf

vejleder de sidste studerende på kandidatuddannelsen i pædagogisk sociologi, hvor han har været ansat de seneste 10 år. Han interesserer sig stadig for samfundsspørgsmål, sprog og musik.

Signe Andersen, f. Schubert

danser gennem livet sammen med seniorerne.

Editha Wehlitz

går til Aqua-Fitness, kunstforedrag og fransk og nyder livet i fulde drag.

Karen Sonne Jakobsen

kunne ikke være tilstede p.g.a. sin mands sygdom, men skrev et langt brev.

Hun er stadig tilknyttet RUC (uden løn) og afslutter et flerårigt projekt om gymnasieelevers skriveudvikling.

Set og sket i 2016.

Det er sagt før og gentages her: vi ved kun, hvad vi får at vide. Hvor ikke andet er anført, er vores kilde Flensborg Avis, som næppe læses af alle tidligere elever, hvor de nu end bor i verden, bortset fra dem, der befinder sig i Sydslesvig.

9.12. 2015 **Tune Hannes Pers**, st.2000 modtager et fellowship fra Lundbeck-fonden til forskning i sammenhængen mellem gener og svær overvægt.

2.1. 2016 er der en omtale af sidste års hæfte.

5.2. **Nis-Momme Stockmann**, st. 2002, nomineret i kategorien Belletristik ved Leipziger bogmessen ("Der Fuchs"), Flensburger Tageblatt.

6.2. **Tom Schwarzer**, st.1993, kandidat i islamvidenskab, udnævnt til presse- og kulturattaché ved Den danske Ambassade i Berlin.

7.2. **Karl Otto Meyer**, præliminæreksamen 1944, afgang ved døden 87 år gl. –. Der blev bragt mange mindeord i Fl.A. og pressen som helhed om hans indsats som chefredaktør for Flensborg Avis og Landdagsmand for SSW i over 25 år.

11.2. **Kerrin Linde**, st.1990, nu udlandsredaktør ved Kristeligt Dagblad, udtaler sig i forbindelse med de vordende sydslesvigske studenters besøg på Christiansborg.

18.2. **Jasper Fabian Wenzel**, st.2006, journalistuddannet fra Axel Springer

Akademie, har udgivet "Deutschland draussen", dtv.

I samme artikel er Nis-Momme Stockmanns nominering også omtalt, se 5.2. 29.2., 1.3. og 2.3. **Jan Paul**, st.1997, havde tre kronikker i Fl. A. om en Balkanrejse.

11.3. **Anne Larsen og Martin Kreutzer**, st.1991, omtales i forbindelse med deres bog "Den store antiinflammatoriske kostguide" på forlaget Muusmann Sundhed..

22.3. Anmeldelse af Århus Musikkonservatoriums kor efter koncert 20.3. i Ansgar Kirke. Korleder **Helle Høyer Vedel**, st.1977,

11.4. stor artikel om **Martin Beck**, st.1992, der er konsulent inden for bæredygtigt økologisk landbrug, der ikke pløjer jorden op.

15.4. **Svend Duggen**, st.1989, beretter i Flensburger Tageblatt om Faulschlamm i Slien.

24.5. **Nele Kahl**, st.2016, udpeget til Nordfrislands lammedronning.

27.5. **Ib Wolfhagen**, bosiddende i Christiansfeld, er afgået ved døden. Han var i en årrække præst ved Harreslev danske kirke, og var i 18 år formand for Forældrerådet på Duborg-Skolen.

30.5. **Heidi Kunst**, st.1990, grafiker og mag.art. Trykker kunstkalenderen for Trekantsområdet, se www.kunstdesign.dk .

6.6. **Erich Wriedt** afgået ved døden. Pensioneret pedel fra Gustav Johannsen Skolen, var i 10 år hjælpepedel på Duborg-Skolen.

1.7. Omtale af **Daniel Dürkop**, st.1994, Katrin Möller, st.2002, og Lars Bethge, st. 1989, alle kandidater til Landdagen for SSW.

1.7. Interview med **Bodil Bjerregaard**, st.1982, leder af Det danske plejehjem-

9.7. Behandler avisen eksamensresultaterne for Duborg-Skolen og A.P.Møller Skolens elever. Gennemsnittene var i 2015 7,3 i DK, på D-S 6,9 og på APM 7,6. Artiklen maner til forsigtighed ved sammenligninger mellem Slesvig-Holstens landsgennemsnit og de to danske gymnasiers. Til sammenligning med delstatens 48.300 studenter vil blot et lille udslag for de meget mindre antal studenter give stort udslag på gennemsnittet.

18.7. **Finn Egeriis**, st.1979, præsenterer sin nye bog "De faderløse"

26.7. **Karin Johannsen-Bojsen**, st.1954, pensioneret lektor, fylder 80 år.

27.7. **Sophie Dehn**, st.2010, under uddannelse til sygeplejerske, hjælper lille Moses fra Ghana med en pengeindsamling.

27.7. **Clemens Teschendorf**, st.1994, Flensborg bys talsmand, søger at blive opstillet til Forbundsdagen for SPD .

27.7. **Adeline Muntenjon**, st.2000, etablerer "Deutsch Dusche" for danske tysklærere.

28.7. **Oliver Trojan**, st.1990, og **Michael Krause**, st.1987, kan fejre 25års jubilæum som ansatte i Union Bank.

- 3.8. Stort interview med Kerrin Linde.
- 4.8. **Niels Schuldt**, st.1997, ser frem til sin deltagelse i Ostseemantriatlon.
- 4.8. Annonce om at Kathrin Lindner og **Kim Voss**, st.2003, gifter sig den 5.8. på Slesvig Rådhus.
- 4.8. Fra Tageblatt: **Tom Niklas Nissen**, st.2015, og **Hannah Lempertz**, st.2016, vil i 2017 åbne „Der Büddel”, en butik, hvor man kan købe ind uden al det indpakning, der følger med. Se www.facebook.com/derbueddel eller www.startnext.com/der-bueddel
- 8.8. Interview med **Klaus Tange**, udgået 1979. – Medindehaver af Next Door Cafe i Larsbjørnstræde, Kbh.
- 13.8. Interview med **Eric Knipper**, st.1994. Eric Knipper har læst germanistik og lever af sin tegnekunst.
- 17.8. præsenteres det vindende hold i Ostsee-Triathlon med **Torben Benecke**, st.1996, som holdleder.
- 19.8. **Per Klüver**, st.1977, cand mag I historie og humanistisk datalogi, optræder I et stort interview. Nu ansat ved Gasmuseet i Hobro.
- 25.8. Et stort interview med **Anne Lass**, st.1997. Hun åbner galleri i Østermarie på Bornholm.
- 7.9. Avisen omtaler ”De Sidste Bohemer”, et band med bl.a. **Mads Daetz**, st.2009.
- 7.9. Pensioneret lektor ved Duborg-Skolen **Svend E. Pedersen** afgår ved døden. Mindeord på side 9 i dette hæfte.
- 23.9. Pensioneret lektor ved Duborg-Skolen **Ewald Jacobs** fylder 90 år.
- 13.9. - 23.9. Bringer Flensborg Avis og Flensburger Tageblatt ialt 7 artikler af **Jochen Barckmann** og **Gerhard Bethge**, st.1966, der på motorcykel har rejst igennem Lapland og Norge.
- 6.10. og 7.10. Bringer Avisen to kronikker af **Lukas Lausen**, stud 2010. Han studerer nu samfundsvidenskab i Oxford.
- 5.10. Korpschef **Tim Riediger**, st.1990, modtager et beløb fra Slesvigs Samfunds Fond. Lederen af FDF **Hans Andersen**, st.1989, modtager ligeledes et beløb fra Fonden.
- 8.10. **Tim-Ole Heinemeier**, st.2010, omtales i Flensborg Avis som medarbejder ved de mange ansættelser ved BIOS-ambulancetjenesten i Sønderjylland.
- 28.10. **Stefan Polke**, st.1984, mangeårig gymnasielærer i Danmark, udgiver en novellesamling ”Sweet chili” se omtale på bagsiden.
- 1.11. **Malte Hoppen**, st.2010, interviewes. Han er nu på valsen som færdiguddannet snedker.
- 2.11. Hele to Duborg-studenter er med ved Nordisk Råds session i København, hvor de bl.a. modtages af Dronningen. Det er Minister **Anke Spoorendonk**, st. 1966, og **Stefan Seidler**, st. 2000, medarbejder i Europaministerens stab.

Kære Duborg-årgange 1985 til og med 2010

I løbet af 2016 er der flere i Danmark boende ”eksil”-Sydslesvigere, der er begyndt at deltage med egne børn og familie i de eksisterende udvekslingsprogrammer Feriebørn og Elevudveksling. Det er yderst glædeligt, da det ikke gør noget at børnene får trygheden med den sproglige dobbelt nuance stillet til rådighed i de danske hjem, de møder. Derfor søger vi på vegne af Grænseforeningen og www.feriebarn.dk efter:

*Flere Sydslesvigske i Danmark bosiddende børnefamilier, der vil modtage børn fra Sydslesvig og måske også selv vil lade deres egne børn opleve deres forældres hjemstavn ved at lade dem prøver kræfter med et ophold i Sydslesvig.

*Vi tilstræber at sammensætte et netværk af frivillige, i Danmark bosiddende Sydslesvigere, der udover selv at modtage børn og elever, formidler kontakt til andre, rare i Danmark bosiddende familier, der er åbne overfor kulturmødet og de venskabelige og sproglige muligheder, der ligger i det.

*Den 26.12 har vi en infobod på enten Nordermarkt eller Willy Brandt-Platz i Flensborg gågade fra kl. 15-21. Her kan man høre om projekterne, udfordringerne og mulighederne. Kl. 12 samme dag tilstræbes det at få holdt et etableringsmøde med dette forhåbentligt Danmarksdækkende netværk.

Ved interesse bedes man rette henvendelse til : Projektleder i Grænseforeningen, Jonas Callesen.

Tlf. 3024 4248 eller jc@graenseforeningen.dk eller på facebook.

Skolen i Schulgasse, hvor Duborg-Skolens 7. - 10. klasse holder til.

PÅ SOMMERFERIEBESØG FRA SYDSLESVIG

Emilia (tv.) fra Sydslesvig besøgte sidste sommer Victorias (th.) familie i Jylland.

Giv jeres barn en legekammerat i ferien og en ven uden for Danmarks grænser.

Grænseforeningen søger familier, der vil holde sommerferie med et barn fra Sydslesvig. Hvert år rejser omkring 300 børn fra det danske mindretal i Sydslesvig til Danmark for at holde en, to eller tre ugers sommerferie hos en dansk familie.

I snart 100 år har ferieborn skabt kulturudveksling mellem Danmark og Sydslesvig, hvor de sydslesvigske børn får den danske levemåde ind under huden, samtidig med der opstår venskaber på tværs af grænsen.

Et ferieborn er en unik mulighed for at give jeres barn en legekammerat uden for Danmark og på den måde komme tættere på en anden kultur.

Hvis I ønsker at være vært for et ferieborn eller bare vil høre mere om, hvad ferieborn er, og hvordan det foregår, så kontakt Grænseforeningens foreningskonsulent Claus Jørn på:

Telefon: 2172 1335

Mail: cjj@graenseforeningen.dk

Union-Bank konto 21520, BLZ: 21520100**(IBAN: DE78 2152 0100 0000 0215 20, BIC: UNBNDE21XXX)**

Indestående 11.11. 2015	7357,24 €	
Indbetalinger til Duborg – Samfundet	4545,79 €	
Fra jubilarfest årgang 1991	452,53 €	
Overført fra bankbog 463620	102,28 €	
Tilbagebetalt porto	256,65 €	
Bidrag fra SSF	500,00 €	
Trykning af årsskrift		2550,33 €
Udsendelse af årsskrift		4701,13 €
Boggaver til studenter		208,39 €
Møde med jubilarer		221,82 €
Porto vedrørende jubilarer		181,60 €
Trykning af giroblanketter		200,00 €
Udgifter vedrørende duborg-samfundet.dk		28,50 €
Kontogebyrer		28,06 €
Indestående 1. 11. 2016		5094,66 €
	13214,49 €	13214,49 €

Union – Bank bankbog 463620 (Kontoen opløses)

Indestående 11. 11. 2015	102,22 €	
Renter	0,06 €	
Overført til konto 21520		102,28 €
Indestående 1. 11. 2016		0,00 €
	102,28 €	102,28 €

Danske – Bank konto 8045321, Reg. Nr.: 1551*** IBAN: DK40 3000 0008 0453 21 BIC: DABADKKK**

Indestående 11. 11. 2015	8347,12 kr	
Indbetalinger til Duborg – Samfundet	9355,00 kr	
Renter	1,24 kr	
Indestående 1. 11. 2016		17703,36 kr
	17703,36 kr	17703,36 kr

Flensborg, den 2. 11. 2016

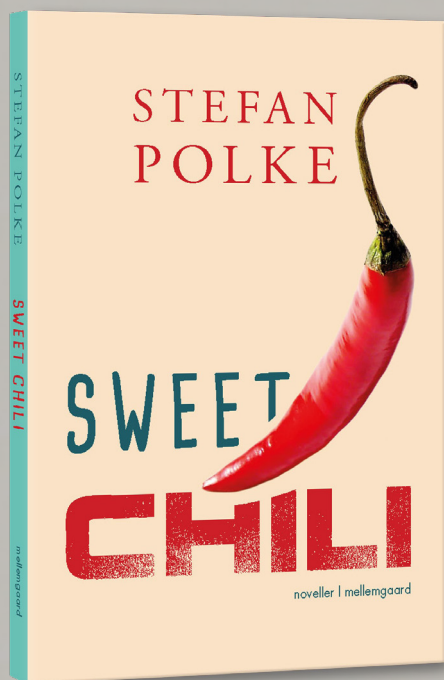
Revideret den 2. 11. 2016

PRESSEMEDDELELSE

BOGUDGIVELSE • NYHED • NOVELLER • BOGUDGIVELSE • NYHED • NOVELLER • BOGUDGIVELSE • NYHED • NOVELLER • BOGUDGIVELSE • NYHED

SWEET CHILI AF STEFAN POLKE

UDKOMMER
28. oktober 2016

Sweet chili indeholder historier med mange slags følelser i spil. Som titlen antyder møder læseren søde, milde, humoristiske og eftertænksomme historier eller klassiske gyserfortællinger med angst og frygt i centrum.

Det skal dog ikke være en hemmelighed, at der er mest chili i denne her litterære slikpose, som skal provokere, underholde og bide sig fast i læserens hukommelse.

Sweet chili vil gerne underholde, så hatten passer, fordi den gode underholdning hører til den gode kunstoplevelse.

Men værket vil også tiltale den mere kræsne læser med hints til den europæiske kunst- og filosofihistorie.

Novellesamlingen rummer derfor motiver, henvisninger og ideer fra Karen Blixen, Johann Wolfgang von Goethe, Friedrich Dürrenmatt, Franz Kafka, J.P. Jacobsen, Emil Nolde, Martin A. Hansen, Heinrich Hoffmann og mange andre.

Stefan Polke (f. 1964) kommer oprindeligt fra det danske mindretal i Sydslesvig. De sidste 25 år har han været fastansat på Greve Gymnasium, hvor han arbejder som lektor i dansk og tysk. Han har undervist i folkeskolen, på aftenskoler og på danske og udenlandske universiteter. Desuden har han publiceret fagbøger, en novellesamling og er samfundsdebattør med bidrag i *Weekendavisen*, *Information* og andre aviser og tidsskrifter.

Stefan Polke er bosiddende i Gadstrup.
Mail: stefan.polke@hotmail.com

130 sider • ISBN 978-87-7190-089-7
Blødt omslag med flapper • Bogladepris kr. 159,95

Forlaget mellemgaard • Dannebrogsgade 1 • 5000 Odense C • tlf.: 65903642 • mobil: 23991943
Mellelgaard.forlaget@gmail.com • www.mellelgaard.dk • Forlaget er søsterselskab til www.oeknom.dk